

Konotacje

Każdy z Was po kolei zamyka oczy, dotyka czegoś w pobliżu. Opisuje, jakie to jest: faktura, temperatura itd., co czuje, trzymając tę rzecz/dotykając jej.

Pozwólcie dryfować swoim myślom i znajdować nieoczekiwane rozwiązania. Nie przygotowujcie odpowiedzi. Doświadczyć przedmiotów inaczej, nie wzrokiem, a dotykiem, czuciem.

Nierealne-realne

Stwórz wymaginowane słowo, coś nieistniejącego (np. fioburszka). Wskaż osobę, która poda definicję słowa, nawiązującą do treści książki „Sto lat samotności” (tak, jakby ten przedmiot był czymś realnym, praktycznym, znanym mieszkańcom Macondo). Następnie ta osoba tworzy słowo kolejne itd.

Kończycie po ułożeniu przynajmniej jednego wyrazu przez każdą z osób w grupie.

Przedmiot, alegoria

Przypomnij sobie przedmiot – symboliczny, alegoryczny, który pojawił się książce. Zadaniem grupy jest odgadnąć rzecz, o której pomyślałeś. Pozostałe osoby zadają Ci pytania.

Odpowiadasz tylko tak/nie.

Drzewo genealogiczne, symbole

Korzystając z podpowiedzi – drzewa genealogicznego Rodu Buendich – każdy z Was niech wybierze postać.

Przeprowadźcie dialog, którego temat zaczerpnijcie z okładki „Cien años de soledad” zaprojektowanej przez przyjaciela G. Garcíi Márqueza”

Postać, Dialog

Przeczytajcie cytat z autobiografii G. Garcíi Márqueza „Życie jest opowieścią.” Z jaką postacią ze „Stu lat samotności” kojarzy się Wam ten opis? Napiszcie odpowiedź.

Pierwszy pokój służył do przyjmowania wizyt, pełniąc zarazem funkcję osobistej kancelarii dziadka. Znajdowały się w nim biurko, obrotowy fotel, elektryczny wentyla-tor i biblioteczka z jedną tylko ogromną i rozpadającą się książką: słownikiem języka hiszpańskiego. Do niego przylegał warsztat złotniczy, w którym dziadek spędzał godziny, wytwarzając swoje złote, składające się z rucho-mych części rybki o malutkich oczach ze szmaragdów, w których produkcji znajdował raczej upodobanie niż chleb.

Ćwiczenie:

Nie wstając z krzeseł, odegrajcie krótki dwuosobowy dialog.

Osoby: postać z cytatu, druga dowolnie wybrana.

Miejsce akcji: opisane w cytacie.

Zasada: każde z wypowiedzianych przez Was zdań musi składać się z trzech wyrazów.

Postać, Dialog

Przeczytajcie cytat z autobiografii G. Garcíi Márqueza „Życie jest opowieścią”. Z jaką postacią ze „Stu lat samotności” kojarzy się Wam ten opis? Napiszcie odpowiedź.

Upłynęło wiele czasu, zanim Margot podporządkowała się życiu rodzinnemu. Siadała w najmniej oczekiwanych zakamarkach domostwa i kołyszac się, ssala palec.

Nie zwracała uwagi na nic poza biciem zegara, w który wpatrywała się wielkimi oczami co godzina. Przez wiele dni nie udawało się namówić jej do jedzenia. Odmawiała spokojnie, nie robiąc scen, czasem wszystko wyrzucała.

Nikt nie rozumiał, jak może żyć, nie jedząc, dopóki nie stwierdzono, że bardzo smakuje jej wilgotna ziemia

z ogrodu i kawałki wapna, odrywane ze ścian paznokciami.

Kiedy babcia to zauważyła, wylała żółć bydlęcą

w najsmaczniejsze zakątki ogrodu, a doniczki naszpikowała ostrymi paprykami.

Ćwiczenie:

Nie wstając z krzeseł, odegrajcie krótki dwuosobowy dialog.

Osoby: postać z cytatu, druga dowolnie wybrana.

Miejsce akcji: dowolne.

Temat: rozpacz wymienionej postaci

Zasada: każde z wypowiedzianych przez Was zdań musi składać się z trzech wyrazów.

Przedmiot, Wyobrażenia

Przeczytaj cytaty z autobiografii G. Garcíi Márqueza „Życie jest opowieścią”.

Jedną z najbardziej niewyobrażalnych historii tamtych czasów przeżywałem pewnego dnia, kiedy w domu pojawiła się grupa mężczyzn w identycznych ubraniach, sztylpach i ostrogach, wszyscy z krzyżem wyrysowanym popiołem na czole. Byli to synowie spłodzeni przez pułkownika [mojego dziadka] w całej Prowincji podczas wojny Tysiąca Dni, którzy przyszli ze swoich wiosek,

z przeszło miesięcznym opóźnieniem, żeby złożyć mi urodzinowe życzenia. Przedtem w Środę Popielcową wzięli udział w mszy, a krzyż, który ksiądz Angarita wyrysował na ich czołach, wydał mi się nadprzyrodzonym znamieniem, którego tajemnica miała mnie prześladować latami, nawet wtedy, gdy poznałem już liturgię Wielkiego Tygodnia. Większość z nich urodziła się, gdy moi dziadkowie byli już małżeństwem. Mina [babcia] wpisywał ich imiona i nazwiska do notesu, kiedy tylko dowiadywała się o ich urodzeniu, i pełna wyrozumiałości, znajdowała dla nich serdeczne miejsce w rodzinnej księgowości.

Ćwiczenie:

Zapewne odnajdziesz powiązania z powieścią „Sto lat samotności”. Wymień dowolny przedmiot, kojarzący Ci się z postacią/postaciami, o których pomyślałeś oraz jego znaczenie w/dla powieści. Każda osoba w grupie wymyśla co najmniej jedno niekonwencjonalne zastosowanie tego przedmiotu. Zapiszcie.

Porównania od a do z

Przeczytajcie cytaty z autobiografii G. Garcíi Márqueza „Życie jest opowieścią”.

Pociąg przejeżdżał o jedenastej przez plantację Macondo, a dziesięć minut później zatrzymywał się w Aracatace. W dniu, w którym towarzyszyłem matce, by pomóc jej sprzedać dom, przejechał z półtoragodzinnym opóźnieniem. Byłem w ubikacji, kiedy pociąg zaczął przyspieszać i przez uszkodzone okno wpadł suchy i palący wiatr, wymieszany z łoskotem starych wagonów i przerażonym gwizdem lokomotywy. Serce łomotało mi w piersi

i lodowate mdłości zmroziły mi trzewia. Wybiegłem z ubikacji ile sił, pchany przerażeniem podobnym do tego, jakie ogarnia człowieka, gdy czuje pod stopami, że ziemia zaczyna drżeć, i zastałem matkę jak gdyby nigdy nic na swoim miejscu, spokojnie wymieniającą na głos oglądane miejsca, przesuwając się za oknem niczym przelotne błyski życia, które przeminęło raz na zawsze i nigdy, przenigdy, już nie powróci. – To są tereny, które sprzedali tacie, wmawiając mu, że tu jest złoto – powiedziała.

Ćwiczenie:

Na pewno rozpoznajecie to miejsce, znane już Wam z powieści.

Przeczytajcie poniższe słowa, wymieńcie się wiedzą i skojarzeniami, porównajcie je. Możecie wykorzystać internet (np. w telefonach komórkowych).

Macondo a Ameryka Łacińska
sacrum a profanum w powieści
latynoski a łaciński
realizm magiczny a mimesis
dyktatura a wojna domowa
iberyjski a iberoamerykański
McOndo a Macondo
linearny a cykliczny
Genesis a Apokalipsa

Następnie każdy po kolei układa zdanie nawiązujące do treści książki oraz dowolnie wybranych wyżej wymienionych haseł/hasła. Wypowiedzi nie muszą być ze sobą powiązane.

Zasada: Pierwsza osoba zaczyna swoje zdanie od litery A, następne od kolejnych liter alfabetu aż do Z.

Zapewne odnajdujesz powiązania z powieścią „Sto lat samotności”. Wymień jeden dowolny przedmiot, kojarzący Ci się z postacią/postaciami, o których pomyślałeś oraz jego znaczenie w/dla powieści. Każda osoba w grupie wymyśla co najmniej jedno niekonwencjonalne zastosowanie tego przedmiotu. Zapiszcie.

This image shows a single page of white paper with horizontal blue lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, typical of notebook paper or a document template. There are no margins, text, or other markings on the page.

Cała grupa prowadzi rozmowę na temat:
Interpretacja tytułu „Sto lat samotności”.
Zadanie: można używać tylko dwóch rodzajów zdań:
pytających i twierdzących rozpoczynających się
od „Tak, ale...”

[illegible]

